

de keuze van de NMF-medewerkers

Een Weens juweel met Oosterse belletjes

LENNART VAN DER SMAN

Een fortepiano, gebouwd door Michael Rosenberger in Wenen, ca. 1820, NMF-nummer 1180. De kast gefineerd in notenhout, klavieromvang 6 octaven, FF-f4, 6 pedalen

In de Leeuwenbergh te Utrecht, begin oktober 2012, presenteerde een pianiste van internationaal niveau, Shuann Chai, de in het voorjaar door het NMF aangekochte fortepiano. Je moet een beetje geluk hebben, want in bijna tweehonderd jaar – geboortjaar omstreeks 1820 – heeft deze “Rosenberger” er flink van langs gekregen. Een expert, Edwin Beunk, heeft het instrument prachtig gerestaureerd en weer in optimale staat gebracht. Dat lokt natuurlijk ook andere kopers. Met wat mazzel en hulp van particulieren en fondsen is het gelukt dit unieke instrument aan te kopen. Want een dergelijk juweel hoort vanzelfsprekend in de collectie van het Nationaal Muziekinstrumenten Fonds thuis!

De klank van deze fortepiano is prachtig, dat benadrukten ook Bart van Oort, Paolo Giacometti en Kristian Bezuidenhout. Wat betreft het exterieur keek ik vol verbazing naar de stokoude witte toetsen, de fraaie houtstructuur, de gouden versieringen en... die zes blinkende pedalen. Shuann Chai wist er wel raad mee. In Utrecht speelde ze ongelooflijk mooi drie beroemde pianosonates van Ludwig van Beethoven: de Pathétique, de Mondschein en de Appassionata. Toen ze het publiek vertelde over de uniciteit van het instrument, presenteerde ze ook één voor één de pedalen die het instrument rijk is. De zesde pedaal was haar favoriet, zei ze lacherig, want hiermee openbaart zich misschien wel de guitigheid van Michael Rosenberger. Vlug kroop ze achter het instrument en demonstreerde ze de bijzondere pedaal met de Rondo alla Turca van Mozart. In de maat klonk er een luide trom met Oosterse belletjes; een geweldig effect!

FOTO ROBERT BENSCHOP

Een grote aanwinst dus, deze fortepiano. En met Shuann Chai hebben wij een fantastische pianiste gevonden die het instrument met veel enthousiasme bespeelt. Overigens is zij het met ons eens dat de “Rosenberger” periodiek toegankelijk moet zijn voor studenten en andere professionele pianisten. Kristian Bezuidenhout heeft al aangegeven interesse te hebben in een project met dit instrument. Ik geef hem groot gelijk, die zesde pedaal met Turks kabaal is wel erg verleidelijk... ◀